

ΟΝΕΙΡΑ

19-08-1971

Δειλά κι άσκοπα απλώθηκε τριγύρω η νύχτα,
με τους καημούς του φεγγαριού λιωμένους σ' άστρα.
Και μείς, μια φιλική, από μικρά παιδιά, παρέα,
που 'χαμε λίγο πριν μεθύσει, από τρελά της θάλασσας
παιχνίδια, κι από γέλια.

Νιώσαμε ευθύς γλυκιά, μαυλιστικιά, την κούραση,
να ξεδιπλώνει στο κορμί, μικρούλα νέκρα.

Κι άπλωσε στη ψυχή του καθενός, κάτι λιωμένο
απ' τ' άστρα.

Και ξεδιπλώθηκε η καρδιά, κι απλώθηκε νωχελικά στο σώμα,
και βγήκαν ηλιαχτίδες ντροπαλές, του καθενός
οι κρύφιοι πόθοι.

Κι έλεγαν, κι έλεγαν για χθες, για σήμερα, για τ' αύριο,
με πίκρα, με παράπονο, μ' ελπίδα.

Κι έλιωσε η νύχτα τα κορμιά και τα 'κανε όλα πνεύμα.